

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem JUDr. Jiřím Derflem ve věci

žalobce: **M. K.**, narozen X,
bytem X,
zastoupen Mgr. MUDr. Jaroslavem Maršíkem, advokátem,
sídlem náměstí Svobody 1, 415 01 Teplice,

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**,
sídlem Křížová 1292/25, 150 00 Praha 5,

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 24. 1. 2024, č. j. X,

takto:

- I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 24. 1. 2024, č. j. X, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná **je povinna** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 3 146 Kč do třiceti dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 24. 1. 2024, č. j. X, jímž byly zamítnuty jeho námitky proti rozhodnutí žalované ze dne 13. 9. 2023, č. j. X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), jímž žalovaná podle § 56 odst. 1 písm. e) a podle § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“) rozhodla, že se žalobci ode dne 16. 11. 2023 snižuje výše invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně na invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Teplice (dále jen „OSSZ Teplice“) ze dne 9. 5. 2023 již žalobce není invalidní pro invaliditu Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

třetího stupně, nýbrž od 9. 5. 2023 je invalidní pro invaliditu druhého stupně, jelikož jeho pracovní schopnost poklesla vlivem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pouze o 50 %. V napadeném rozhodnutí byl sice konstatován pokles pracovní schopnosti žalobce o 60 %, což však znamenalo rovněž invaliditu druhého stupně, protože bylo napadeným rozhodnutím potvrzeno prvostupňové rozhodnutí.

Žaloba

2. Žalobce v podané žalobě citoval své námitky, o kterých žalovaná rozhodla napadeným rozhodnutím. Ve svých námitkách žalobce upozornil na svůj nepříznivý zdravotní stav, popsal komplikace, se kterými se potýká, a to potíže s příjmem potravy, dušností, únavou, spánkem a další. V námitkách zdůraznil, že je odkázán na pomoc a doprovod svých blízkých. Dle žalobce posudková lékařka Institutu posuzování zdravotního stavu (dále jen „IPZS“) v posudku ze dne 9. 1. 2024 zmíněné komplikace vyhodnotila takto: *„Z poléčebných dlouhodobých komplikací přítomna porucha hlasu a polykací obtíže na režimových opatřeních.“* Citované shrnutí dle žalobce vůbec nevystihuje jeho stav, přičemž právě toto shrnutí vedlo posudkovou lékařku IPZS k závěru, že míra poklesu jeho pracovní schopnosti je 60 % a pro použití horní hranice dosahující u zvolené položky až 65 % *„nebyly zjištěny další posudkové významné skutečnosti“*.
3. Dle žalobce posudková lékařka IPZS věnovala značnou část svého posouzení vysvětlování toho, proč svůj posudek vypracovala v jeho nepřítomnosti. Zjevně šlo o snahu vypořádat se s jeho námitkou, že již prvostupňové rozhodnutí bylo přijato na základě lékařského posudku, který byl rovněž vypracován bez jeho osobního vyšetření.
4. Žalobce v žalobě dále namítl, že jeho zdravotní postižení mu ve svém souhrnu neumožňuje pracovat tak, jak posudková lékařka IPZS uzavírá: *„Posuzovaný je schopen po vzniku invalidity II. stupně vykonávat výdělečnou činnost jen s podstatně menšími nároky na tělesné, smyslové nebo duševní schopnosti.“*
5. Žalobce konstatoval, že nerozumí tomu, proč se všichni posudkoví lékaři za každou cenu brání tomu, aby ho osobně vyšetřili. Domnívá se, že právě vyhýbání se osobnímu kontaktu s ním lékařům umožňuje činit posudkové závěry, na jejichž základě mu následně není přiznán invalidní důchod třetího stupně, ačkoliv míra poklesu jeho pracovní schopnosti by tomu odpovídala. Žalobce navrhl, aby soud nechal zpracovat znalecký posudek ohledně jeho zdravotního stavu.
6. V replice ze dne 5. 8. 2024 žalobce uvedl, že z posudku vyžádaného soudem vypracovaného Posudkovou komisí MPSV dne 17. 7. 2024 plyne, že posudková komise zjistila, že u žalobce šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 70 %. U žalobce proto jde o invaliditu třetího stupně a jeho žaloba je důvodná.

Vyjádření žalované k žalobě

7. Žalovaná v úvodu písemného vyjádření k žalobě zrekapitulovala žalobní námitky a následně popsala průběh správního řízení.
8. Konstatovala, že v řízení o námitkách byl znovu posouzen zdravotní stav žalobce lékařkou IPZS, o tomto byl dne 9. 1. 2024 vypracován posudek č. j. LPS/2023/974-NR-KRH_CSSZ. Výsledkem posouzení bylo zjištění, že k datu vydání prvostupňového rozhodnutí rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je stav po onkologické léčbě karcinomu jícnu s omezením fyzických schopností. Zdravotní stav byl hodnocen dle Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

kapitoly II. (onkologie), oddílu A (zhoubné novotvary), položky 1d přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (dále jen „vyhláška o posuzování invalidity“), pro které je stanovena míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 50-65 %. Pokles pracovní schopnosti žalobce byl stanoven ve středu uvedeného rozmezí ve výši 60 %. Doba platnosti posudku byla stanovena trvale.

9. Žalovaná dále uvedla, že posouzení zdravotního stavu žalobce v námitkovém řízení, na jehož základě pak bylo vydáno žalobou napadené rozhodnutí, bylo provedeno s přihlédnutím k nově doloženým nálezům a na základě dokumentace, která je dostatečná k posouzení zdravotního stavu. Lékařka IPZS po podrobném prostudování všech odborných zpráv dle žalované shledala, že doložené zprávy byly dostačující ke správnému a úplnému posouzení zdravotního postižení a stanovení odpovídající míry poklesu pracovní schopnosti a tomu odpovídajícího stupně invalidity.
10. S ohledem na žalobní námitky žalovaná navrhla soudu provedení důkazu posudkem Posudkové komise MPSV a za dosud zjištěného skutkového stavu setrvala na závěrech napadeného rozhodnutí.

Ústní jednání soudu

11. K ústnímu jednání konanému dne 10. 9. 2024 právní zástupce žalobce omluvil sebe i žalobce, souhlasil, aby bylo jednáno v jejich nepřítomnosti. Konstatoval, že s ohledem na závěry posudku posudkové komise ze dne 17. 7. 2024 očekává zrušení napadeného rozhodnutí.
12. Pověřená pracovnice žalované odkázala na písemné vyjádření k žalobě a s ohledem na závěry posudku posudkové komise ze dne 17. 7. 2024 ponechala závěr na soudu.
13. Soud při tomtéž jednání provedl v souladu s § 52 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) dokazování posudkem a protokolem z jednání posudkové komise ze dne 17. 7. 2024.

Posouzení věci soudem

14. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal podle části třetí dílu prvního hlavy druhé s. ř. s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ustanoveních § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první tohoto zákona. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost napadeného rozhodnutí, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení rozhodnutí dle ustanovení § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud z úřední povinnosti podle ustanovení § 76 odst. 2 s. ř. s. přihlédnout toliko k takovým vadám napadeného rozhodnutí, které vyvolávají jeho nicotnost. Takové nedostatky v projednávané věci ovšem zjištěny nebyly.
15. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu, po prostudování obsahu předloženého správního spisu a po provedeném jednání dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
16. Z obsahu předloženého správního spisu soud zjistil, že prvostupňové rozhodnutí o snížení invalidity žalobce z třetího na druhý stupeň bylo vydáno na základě posudku o invaliditě vypracovaného dne 9. 5. 2023, č. j. LPS/2023/900-TP_CSSZ, posudkovou lékařkou OSSZ Teplice. Podle zmíněného posudku již žalobce nebyl invalidní pro invaliditu třetího stupně,

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

ale invalidní pro invaliditu druhého stupně, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 50 %. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce je dle posudku zdravotní postižení uvedené v kapitole II., oddílu A, položce 1d přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, pro které se stanoví pokles pracovní schopnosti v rozmezí od 50 do 65 %. Lékařka OSSZ Teplice stanovila míru poklesu pracovní schopnosti žalobce na dolní hranici uvedeného rozmezí 50 % a takto stanovenou míru poklesu pracovní schopnosti již neměnila. Posudkem byl den změny invalidity stanoven k datu jednání, tj. ke dni 9. 5. 2023.

17. Proti prvostupňovému rozhodnutí žalované podal žalobce námitky. Žalovaná si v řízení o námitkách vyžádala nový posudek o invaliditě žalobce ze dne 9. 1. 2024, který vypracovala posudková lékařka IPZS. Tato posudková lékařka opětovně posoudila zdravotní stav žalobce a dospěla ohledně rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce ke shodnému závěru jako posudek pořízený v prvostupňovém řízení, tedy že rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je stav po onkologické léčbě karcinomu jícnu s omezením fyzických schopností. Zdravotní stav byl hodnocen dle kapitoly II. (onkologie), oddílu A (zhoubné novotvary), položky 1d [těžké postižení, stavy v kompletní remisi, po ukončení aktivní onkologické léčby, stabilizované, kde poruchy mají rozsah více než polovinu stupnice úplné poruchy funkčních schopností, např. totální laryngektomie nebo resekční výkony v oblasti hlavy a krku s mutilujícími následky nebo ztráta končetiny ve stehně nebo v paži nebo některé typy diseminovaných nádorů (tj. ve stadiu IV), reverzibilní, vyléčené, po dosažení stabilizace stavu, výkon některých denních aktivit podstatně omezen] přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, pro které je stanovena míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 50 – 65 %. Pokles pracovní schopnosti žalobce byl stanoven ve středu uvedeného rozmezí ve výši 60 %. Doba platnosti posudku byla stanovena trvale. Na základě tohoto posudku vydala žalovaná žalobou napadené rozhodnutí.
18. Podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění platí, že „[p]ojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.“ Z odstavce 2 citovaného ustanovení vyplývá, že pokud pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, pokud poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, a pokud poklesla nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.
19. Pracovní schopnost je definována v § 39 odst. 3 zákona o důchodovém pojištění, podle kterého platí, že „[p]racovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.“ V souladu s odstavcem 4 citovaného ustanovení se při určování poklesu pracovní schopnosti vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav, zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával, schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %, v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

20. V § 39 odst. 5 zákona o důchodovém pojištění je dále stanoveno, že „[z]a zdravotní postižení se pro účely posouzení poklesu pracovní schopnosti považuje soubor všech funkčních poruch, které s ním souvisejí.“ V souladu s odstavcem 6 téhož ustanovení se za stabilizovaný zdravotní stav považuje takový zdravotní stav, který se ustálil na úrovni, která umožňuje pojištěnci vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti; udržení stabilizace zdravotního stavu může být přitom podmíněno dodržováním určité léčby nebo pracovních omezení. Podle odstavce 7 téhož ustanovení je pojištěnec adaptován na své zdravotní postižení, jestliže nabyt, popřípadě znovu nabyt schopností a dovedností, které mu spolu se zachovanými tělesnými, smyslovými a duševními schopnostmi umožňují vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti.
21. Soud podotýká, že procentní míra poklesu pracovní schopnosti se vždy určuje v celých číslech s tím, že procentní míry poklesu pracovní schopnosti podle druhů zdravotního postižení jsou uvedeny v příloze k vyhlášce o posuzování invalidity. Z § 2 odst. 3 této vyhlášky přitom vyplývá, že „[j]e-li příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce více zdravotních postižení, jednotlivé hodnoty procentní míry poklesu pracovní schopnosti stanovené pro jednotlivá zdravotní postižení se nescítají; v tomto případě se určí, které zdravotní postižení je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, a procentní míra poklesu pracovní schopnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti vlivu ostatních zdravotních postižení na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce.“
22. Podle § 3 odst. 1 vyhlášky o posuzování invalidity dále platí, že „[v] případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů.“
23. V projednávané věci tedy dle závěrů posudkových lékařů OSSZ Teplice a IPZS došlo ke snížení invalidity žalobce z třetího na druhý stupeň, přičemž žalobcovy námitky byly napadeným rozhodnutím zamítnuty s odůvodněním, že z důvodu jeho dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 60 %, přičemž pro vznik nároku na invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně je však nutné, aby míra poklesu pracovní schopnosti byla minimálně 70 %.
24. Soud připomíná, že jedním z předpokladů pro vznik nároku na invalidní důchod je existence invalidity pojištěnce ve smyslu § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, jak vyplývá z § 38 téhož zákona. Bylo proto třeba zjistit, zda žalobce ke dni vydání napadeného rozhodnutí splňoval podmínky invalidity třetího stupně, tedy zda u něj došlo k poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 %.
25. Již výše bylo zmíněno, že napadené rozhodnutí bylo odůvodněno závěrem posudkové lékařky IPZS, o míře poklesu pracovní schopnosti žalobce. Soud se s tímto závěrem nespokojil, a protože nemá odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení invalidity především závisí, vyžádal si v rámci tohoto soudního řízení v intencích § 52 odst. 1 s. ř. s. v návaznosti na § 77 téhož zákona odborný posudek od Posudkové komise MPSV, která je v těchto věcech podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, povolána k posuzování zdravotního stavu žalobců v soudních řízeních ve věcech důchodového pojištění. Tato posudková komise nově posoudila celkový stav žalobce, dále také posoudila pokles jeho pracovní schopnosti.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

26. Z obsahu posudkové dokumentace vypracované posudkovou komisí soud zjistil, že komise jednala v řádném složení, posudek byl vypracován po studiu a zhodnocení zdravotního stavu žalobce na základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů dne 17. 7. 2024. Žalobce byl jednání komise přítomen a přímo při jednání komise byl vyšetřen odborným lékařem z oboru interního lékařství. Dále je z posudkové dokumentace patrné, jaké lékařské nálezy měla komise k dispozici. Na základě posouzení všech zdravotních nálezů relevantních pro souzenou věc, spisové dokumentace OSSZ Teplice, spisové dokumentace námitkového řízení a zdravotní dokumentace praktického ošetřujícího lékaře pak komise dospěla k závěru, že k datu vydání napadeného rozhodnutí (tj. k 24. 1. 2024) žalobce byl invalidní pro invaliditu třetího stupně, neboť u něj byl shledán pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu o 70 %.
27. Posudková komise konstatovala, že se u žalobce jednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav s tím, že rozhodující příčinou tohoto stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti je stav po onkologické a chirurgické léčbě jícnu, přetrvává těžká dysfonie a dušnost, potíže s polykáním po resekci jícnu. Další závažnou komplikací je oboustranná paréza n. laryngeus recurrens, která způsobila nehybnost hlasivek a těžká refluxní choroba jícnu. Posudková komise konstatovala, že toto zdravotní postižení je uvedené v kapitole II., oddíl A položce 1d přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 65 % (50-65 %). Horní hranici rozmezí posudková komise použila pro z funkčního hlediska významné pooperační komplikace. Dle posudkové komise vzhledem k pracovnímu začlenění žalobce v dělnických profesích se podle § 3 odst. 2 vyhlášky o posuzování invalidity zvyšuje tato hodnota o 5 %, a celkově tak činí 70 %.
28. Po zhodnocení výše předestřené posudku Posudkové komise MPSV, kterým byl proveden důkaz při soudním jednání, soud konstatuje, že posudek ze dne 17. 7. 2024, jenž soud hodnotí jako stěžejní důkaz v tomto přezkumném soudním řízení, byl vypracován po náležitém zhodnocení zdravotního stavu žalobce na základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů. Žalobce byl přítomen při jednání komise a byl přešetřen odborným lékařem z oboru interního lékařství.
29. Lékaři posudkové komise přitom dospěli ke stejné kvalifikaci postižení žalobce jako posudková lékařka OSSZ Teplice a posudková lékařka IPZS. Posudková komise MPSV však na rozdíl od předchozích posudkových lékařů stanovila pokles pracovní schopnosti žalobce o 70 % z důvodů uvedených výše. Výsledným posouzením tedy bylo zjištěno, že míra poklesu pracovní schopnosti žalobce dosahuje 70 %. Žalobce tedy splnil podmínku invalidity třetího stupně dle zákona o důchodovém pojištění, neboť dosáhl minimální potřebné míry poklesu pracovní schopnosti o 70 %.
30. Soud uvádí, že se ztotožnil s posudkovým závěrem posudkové komise, který ostatně nebyl žádným z účastníků řízení nikterak zpochybňován, poté co s ním byli seznámeni. Proto s ohledem na vše, co bylo uvedeno shora, dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná, neboť žalovaná při svém rozhodování vycházela z posudku posudkové lékařky IPZS, který neodpovídal úplně zjištěnému skutkovému stavu ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí.
31. Soud proto napadené rozhodnutí pro vadu řízení dle § 76 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 78 odst. 1 a 4 s. ř. s. zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení. Podle § 78 odst. 5 s. ř. s. přitom platí, že pokud soud zruší rozhodnutí správního orgánu, je správní orgán v dalším řízení vázán právním názorem soudu. Bude proto na žalované, aby znovu o nároku žalobce

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

rozhodla, přičemž bude vycházet z toho, že žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí byl invalidní ve třetím stupni invalidity.

32. Jelikož měl žalobce ve věci plný úspěch, soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. uložil žalované povinnost zaplatit žalobci do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení v celkové výši 3 146 Kč. Náhrada se skládá z částky 2 000 Kč za dva úkony právní služby právního zástupce žalobce po 1 000 Kč podle § 7 bod 3 a § 9 odst. 2 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „AT“) [převzetí a příprava zastoupení – § 11 písm. a) AT; podání žaloby – § 11 písm. d) AT] a z částky 600 Kč jako náhrady hotových výdajů advokáta v podobě režijního paušálu za dva úkony právní služby po 300 Kč podle § 13 odst. 1 a 4 AT. K tomu je třeba připočítat 21 % DPH ve výši 546 Kč, jelikož zástupce žalobce je plátcem DPH. Soud neuznal jako důvodně vynaložený náklad vyjádření právního zástupce ze dne 5. 8. 2024 k posudku Posudkové komise MPSV, neboť toto vyjádření obsahovalo toliko souhlas se závěry uvedeného posudku, a proto toto vyjádření nepovažuje soud za účelně vynaložený úkon právní služby. Totéž platí o omluvě k soudnímu jednání, ve které právní zástupce žalobce pouze stručně uvedl, že očekává vyhovění žalobě s ohledem na závěry Posudkové komise MPSV.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ústí nad Labem 10. září 2024

JUDr. Jiří Derfl v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.